

<sida1>

[[adress och poststämpel](#)] Läraren i Naturvetenskapen, Herr Magister Carl Hartman Gefle.

Haparanda 30/10 1853 [[poststämpel](#)]

[[avsändaren](#)] L. L. Læstadius Posträkn. I Haparanda

No 1

Betula alba Hartm. -secund[?]. Specimena Epigden[?]. [[1 bokstav dåld i sidbindningen](#)] -ectu Gevaliæ 184[?]. Stammen rak, med horizontala grenar, barken krithvit, växer endast på berg. är icke observerad i Lappmarken; Det Exemplar af mig, som blifvit meddelad från Karesuando hör icke till B. alba, utan till B. glutinosa [[glutinosa?](#)].

No 2.

Betula verrucosa [?] secund. Koch. Synopss. Ubi verba sunt[?]: Ramuli sæpe verruculis resinosis[?] obsiti. Denna form har Alltid kåd[-]prickade grenar, men blott Ett frukt hänge är funnet, och detta var utan skaft, uprätt och aggrundt [[äggrundt?](#)] skulle således höra till sednare afdelningen i Excursions flor. 2. Upl. Men är likväl blott en yngre busk form af föregående; ty ju Äldre trädet blir, desto mer försvinna de kådprickade grenarna: man bör se till om icke [[en hel rad överstryken](#)] B. humilis till [[ett överstrykt ord](#)] kommit på samma sätt.

No 3.

Betula rustica Læst. Stammen och grenarne mycket krokiga; barken grof och skroflig; växer i kärraktiga skogs trakter öfver Allt i Norden; Stort och groft träd men rund och vresig. Monne icke detta vara Masur björken?

No 4.

Betula Palmæformis Læst. Stammen grof hög rak, med några få grenar i Toppen föröfrigt grenlös: barken skroflig. växer i Barr skogar på hedland.

No 5.

Betula populacea Læst. Denna form har C. J. Hartm. hänfört till alba

<sida2>

Enligt skrifvelse; men den hör icke dit.

No 6.

Betula Filiæfolia. Læst. är temmeligen allmän men utan frukt.

No 7.

Betula naticulata. Læst. Trädet Krokigt smågrenarna Mycket ludna[?].

No 8.

Betula Condata. Læst. Kengis 1850. Utan frukt. Grenarne mycket ludna.

No 9.

Betula sylvatica. Læst. Denna form utmärker sig med fröhängen, hvars mognade frön äro af hängefjellens längd: och bladen sågade ända till

basen: den växer i fuktiga skogar, och består af vidjelika ensamma indivi[-]der med lutande tupp.

No 10

Betula Sangvineæ. Læst. denna form är mest utsatt för den blodröda Sphærian, som Allmogen i Norrland anser vara en lemning af blodsvetten i Gethsemane; detta är något att tänka på.

No 11.

Betula seratina Læst. denna form är ännu grön sedan Alla andra former fällt sina löf.

No 12.

Betula [[ett överstrykt ord](#)] Nemorosa Læst. Busk formen [?]

No 13.

Betula Nemoralis[?] Læst. Betula pendulina, Læst. loca parallela grenarne mycket smala och hangande [[hängande](#)].

No 14.

Betula subæqualis Læst. lobis subæqua[-]libus: idem in B. sylvatica observatur.

No 15.

Betula Curtipendula. Læst. Busk form; frukthängen hängande.

<sida3>

No 16.

Betula inæqualis. Læst. medlersta flik[?] lång och smal. Jämför B. rustica. och inæqualis.

No 17.

Betula latisgruma[?]. Jämför Betula rus[-]tica, hvilken denna kommer närmast, utan det att [[ett oläsligt ord](#)] eller [[ett oläsligt ord](#)] hängets fjäll Äro hos denna formen bredast i hela släktet.

No 18.

Betula avata. Denna formen har smala frön, Närmast alba, men de tjocka eggrunda hängena, äro stundom skaftade och hängande stundom oskaftade, och Uprätta, på en och samma individ, och denna egenskap före[-]kommer hos de flesta formerna, nemligen skaftade och oskaftade hängen på samma individ.

No 19.

Betula parallela. Læst. denna har precis samma blad som B. rustica och lati[-]squamæ, men fruktställningen är helt annan; dock höra de vist [[visst](#)] till samma Art. Ehuru de kunna Mycket väl urskiljas: B. parallela är neml. slät, hvit med rak stamm: men B. rustica har den krokig och skroflig.

No 20.

Betula Ericetorum[?]. Denna formen börjar komma Alpestris formerna nog nära[.]

No 21.

Betula [[<subalpina> överstrykt ord](#)] Subalpina. Denna är den egentliga fjällbjörken; hängesfjellen synes vara djupt klufna; och oskaftade.

No 22.

Betula turgido. Læst. Denna är en Mycket risig och vresig buskform, men med små frön, så att hänga fjellen äro nästan dubbelt

[<sida4>](#)

högre än fröna. Om karaktererna i släktet Betula vore af Något värde, så borde väl afven [[äfven](#)] hon[?] fjällens förhållande till fröna lagas [[tagas](#)] i Beträktande.

No 23.

Betula [[<23> överstrykta siffror](#)] submontana. Denna formen samman binder Betula alba och rustica, ehuru tydligen hörande till alba, är dess yttre likast rustica. Alla dessa former anser jag utgöra med säkerhet en enda art; och formernas olikhet beror helt och hållet af lokalen. Betula vernucosa syntes i början Märkvärdigast, men under fortsatta observationer har jag blifvit öfvertygad, att yngre indi[-]vider af B. alba har kådprickade grenar, hvadan ock denna egenskap icke duger till artmärke. Jag skickar nu ingen form av de tvetydiga mellan Arterna af B. alba och Nana, hvilka Jag snarast måste anse för hybrida, all den[-]stund individerna äro Allt för få, hvarhändst de än förekommo, för att Kunna berättiga oss till det omdöme, att de kunna fortplantas. Här i Kengis kan man efter Mycket sökande finna en 20 á 30 individer af dessa mellan[-]former. C. J. Hartmans mig meddelade Exemplar af Betula humilis Hn. höra tydligen till B. alpestris Fries. Jag skall fram[-]deles aflägga rigtiga Exemplar af dessa former, af hvilka jag har en riklig mängd, Denna gången får jag icke tid dertill. vale!

Pajala och Kengis den 22 October 1853.

L. L. Læstadius